

"18 ਜਨਵਰੀ, ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਦੇ ਪੁੰਨ ਸਮਿਤੀ ਦਿਵਸ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ - ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਕਿਆ "

" ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੁੱਲੇ - ਚੁੱਕੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ "

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੇਹਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਟਾਵਰ ਆਫ ਸੁੱਖ। ਟਾਵਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਟਾਵਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਘਰ। ਇਹ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਟੇਵ (ਆਦਤ) ਪਾ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖ ਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਜੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਂਵੀਰ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਂਵੀਰ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਬਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਵਲ। ਇਹ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਦਾ ਲਵ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੈ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਓਗੇ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਫਿਕਰ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤੁਮਹੀਂ ਸੇ ਖਾਉ, ਤੁਮਹੀਂ ਸੇ ਬੇਠੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ ਆਪ ਮੇਏ ਮਰ ਗਏ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੰਗਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਾਬਾ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗੀ? ਜਦੋਂ ਤਕ ਦੇਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਿਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰਮ ਭੋਗ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਮਦਦ ਕਰੇ - ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਿਵਾਲਾ ਨਿਕਲਿਆ ਬਿਮਾਰ ਹੋਇਆ - ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਹਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਯੋਗ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵਧੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੰਗੋ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਵੋ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ - ਮੁਝੇ ਪਲਕੇਂ ਮੇਂ ਛਿਪਾ ਲੇ.. ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨੁਰੇ ਰਤਨ, ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਲਵ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਪਲਕਾਂ ਕੋਈ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵਡ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵਡ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਰੋਕਾਰ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਧਰੇ ਆਪਣੀ ਮਤ ਵਿਖਾਈ ਤਾਂ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਲਕੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪੋਤਰੇ - ਪੋਤਰੀਆਂ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਓਨੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਹੋ ਆਤਮਾਓਂ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭੁੱਲੇ ਚੁੱਕੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਹੈ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਆਪ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜਭਾਗ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਰ - ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਲ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ

ਵਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜਾਣ, ਸਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਾ ਰਹਿਣ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਮਾਸਟਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਲ ਹੁਬਹੂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦੁਖੀ ਹੋਵੋਗੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖੀ ਕਰੋਗੇ। ਬਾਪ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸਾਈਂ♦ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਈਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ, ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਭੋਲਾਨਾਥ। ਭੋਲੀਆਂ - ਭੋਲੀਆਂ ਕੰਨਿਆਵਾਂ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਲਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਉਪਾਅ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਯੋਗ ਦਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਯੋਗ ਸ਼ਨਾਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਹ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਝੂਠ ਜਿਵੇਂ ਅੰਦਰ ਜਮ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਚਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਪੌਣਾ ਘੰਟਾ ਬੈਠੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ! ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਇਤਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ, ਇੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਕਿੰਨਾ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਲਗਾਤਾਰ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਇਵੇਂ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸਰੀਰ ਛੁੱਟ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਮਾਈ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਆਤਮਾ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਟੀਚਰ ਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਜੋ ਫਿਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਵਾਏ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਰਾਏ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਪੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਭਾਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਨੰਬਰਵਨ ਬੈਂਕ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਆਨਾ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਸੋਨਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਾਰਸ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਫਾਲੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਰੱਖੋ। ਜੇਕਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਸ ਨਹੀਂ, ਚਲਨ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਮੰਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਵਾ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਦੇ ਉਪਰ ਟੂ ਮੱਚ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵੀ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਖਾਸੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਫਿਰ ਵੀ ਸਦਾ ਸਰਵਿਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਂ ਹੋ ਗਈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਲਿਕ ਤੌਰੇ♦ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਇੱਥੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ-

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਅਵਿਅਕਤ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

ਸਾਰੇ ਯੋਗਯੁਕਤ ਅਤੇ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ - ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੰਕਲਪ, ਵਾਣੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਸਕੇਗੇ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਯੋਗ - ਯੁਕਤ ਅਤੇ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਯੋਧੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਸਤਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਮਤਲਬ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆਉਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸੂਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦਾ ਅਸਰ, ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਏ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਤੇ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਜਿਵੇਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਂਸ਼ਨ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਗੀ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਖਿੱਚਾਤਾਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂਕਿ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਓਂ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਛੇਟੀ - ਛੇਟੀ ਆਪਦਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਟੈਂਸ਼ਨ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਗੌਰਮਿੰਟ ਦੇ ਕੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਟੈਂਸ਼ਨ, ਤੀਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਟੈਂਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਪਾਸੇ ਜੋ ਲੌਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਫਰੀਡਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਸਨਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਕੇ ਡਰ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਟੈਂਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦਾ ਟੈਂਸ਼ਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧਣਾ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਟੈਂਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੜਫ਼ਣਗੀਆਂ। ਜਿੱਥੇ ਜਾਣਗੀਆਂ ਉੱਥੇ ਟੈਂਸ਼ਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਨਸ ਖਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਿਮਾਗ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂਕਿ ਕੋਈ ਠਿਕਾਣਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵੀ ਖਿਚਾਵਟ - ਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵੀ ਖਿਚਾਵਟ - ਕਮਾਉਣ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ, ਨਾ ਕਮਾਉਣ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ। ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ, ਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਟੈਂਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਟੈਂਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਰ ਦਾ ਸੋਚ ਕੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਮਧੂਬਨ ਦਵਾਰਾ ਆਫ਼ਿਸ਼ੀਅਲੀ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹੇਗਾ।

ਅੱਜਕਲ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੇਗੀ। ਲੇਕਿਨ ਵਧਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਣਗੇ। ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਘੱਟ ਆਉਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਕਵਾਲਿਟੀ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਤਲਬ ਪੂਜਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਲੱਗੇਗੀ, ਦੋ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਗੀਆਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ - ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਵੇਂ ਸਮੱਸਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰੈਗੂਲਰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਪੇਜ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਉਛਲ, ਉਮੰਗ, ਉਤਸਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਵਿਰਲਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੇ ਆਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਖ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਰੁੱਪ ਇਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੀਸਰੀ ਸਟੇਜ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਮਿਲਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਨੇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੂਝ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੀ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਗੱਲ ਵੀ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸੱਤ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਖੁਦ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ ਜੋ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸੱਚੇ ਤਪੱਸਵੀ।
